

פס של כסף

"איפה החלון? היכן הוא מסתתר?"
גל הפש מתחיל למקורר, ועוז הקטנול
סהלון להצר, אך החלון השוכב,
מתחיל לארץ נשקפה שוכב, לא פש לב
לשנים, ולגל קצינים וכאלו אמר: "אני
לא סתכל ורקפות אני לא אוכל",
וליתר בטחון בתוך הקונכייה התקפל
מצאו גל ועוז את החלון בסוכיה
קטר ואמים, סטיל בשקט כאלו לא

2 גל ועוז שחקו בחצר, למתע הם גלו

לד הנדר, חלון עם קונכייה על הגב,
והחלון אוהל זמם של כסף נמשך
אתרי: לקח עוז קצי קשים, דגדג את
החלון וכדיק את המחוישים. אך
החלון משחקים לא אהב, כך את
גופו, אסף את מחוישיו, נכנס לקונכייה
ובשקט שוכב עוז קצם: "צא כבר,
צא!" אך החלון לצאת לא רוצה. עוז
התחנן: חלונו, חלון, אגא צא... אך
החלון בביתו מתחבא, לא יוצא. אסף
גל: "יתראה עוז, הוא רועד, אולי הוא
פחדו נקח אותו הביתה ואז נגדד."

גל הביא קופסת נעלים, ועוז הכין
חול זקי ולח ביגודים, גם ספה רעננה
הם הביאו מן המקור, התישבו בשקט
וחכו שהחלון יתעורר. וקאורח אט
אט ויציא את מחוישיו, התבונן
לצדדים ולגל את עיניו, קשך את גופו
וקרש רגל שסוחה ועם ביתו על גבו
טיל בשמחה. גל ועוז התבוננו בחלון
כל היום אך לעצב נדד הם חישו לו
מקום, שצריך כמו בבית ויכל לישן
ולחלם. הם הניחו את הקופסה על
יד צעיר הרקפת שצל החלון ולחשו:
"ילדה טוב חבר, ליל מטוח חלון."

בבקר גל עם הראשון, לבדיק אם
החלון נמר לישן. הוא נגש לחלון
והחל צרח: "עוז, קום סהר, מה
לעשותו אמא תכר תבוא וזהו צרות.
החלון בצעיר ספר, את עלי הרקפת
הוא כופר נשכי, וסחופקה ביקח -
אין בה דברי. סטע עוז מהמטה ואמר

אורי אורן שטייץ

פס של כסף
באלה אלמג

קעבדות, פשט כי העארות קכות.
לכו, זה העשט שאקח סככל תעאר
בנעם, ברוח וכבו חסש עניס, וגם אם
תזכנו לא תתארם יחור ככית פמנים
עז לקח את החליון לגח ולכש.
יחטש עניס זה הרבה זמן, אבל אל
תצטער חליון, אני כאן, ואלי בעוד
עסוע גל יעשה וחסלת.

לסם, יא כקר חצפהווי אקר שו ובל
חסיף יא סקש צאת פעחו ערד
לכפר אותו לקחי. אז גל הרים את
החליון בנדין, הביא את העציר ופס
לעזי ואסרו ובכו חליון, מה תאסר
לקשו הבט לעציר, הוא כרוס כדיר,
ודם אקח פס של כסף אסרתי
פסאיר. לא תוכל לסכחיש את

